

Licht op de Dispensaties

Hoofdstuk 7/13 - De dispensatie van Wet

Bron: <http://www.middletonbiblechurch.org/>

NL-vertaling: <http://www.verhoevenmarc.be/dispensaties.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling door M.V. Update 10-12-2015 (versie zonder invulvragen)

Van de berg Sinai tot de berg Golgotha

De dispensatie van Wet begon toen God de wet gaf aan de kinderen van Israël in de dagen van Mozes (Exodus 19-20) en ze eindigde bij de kruisiging van Christus en het aanvang van de Kerk op de dag van Pinksteren (Mattheüs 27 en Handelingen 2). Deze dispensatie omvatte daarom een tijds-
spanne van ongeveer 1500 jaren. Tijdens deze periode werden de oudtestamentische boeken geschreven. Ook in deze periode ontwikkelden de kinderen van Israël zich als natie en ze gingen door verschillende historische perioden:

DE GESCHIEDENIS VAN ISRAËL (ONDER DE WET) Van Mozes Tot het Kruis	<ol style="list-style-type: none">1. De periode van wildernisomzwervingen onder Mozes.2. De periode van verovering onder Jozua.3. De periode van de rechters.4. De periode van de koningen.5. De periode van de gevangenschappen (in Assyrië & Babylon).6. De periode van herstel onder Zerubbabel, Ezra en Nehemia.7. De periode van de geschiedenis die omspannen wordt door de vier Evangelieën (Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes).
---	---

Sommige belangrijke mensen die onder de dispensatie van Wet leefden zijn: Mozes, Jozua, Samson, Samuël, koning Saul, David, Salomo, Elia, Elisa, Jesaja, Daniël, Ezechiël, Ezra, Nehemia, Johannes de Doper e.v.a. De meeste personen in de Bijbel leefden tijdens de dispensatie van Wet.

1. DE TOESTAND VAN DE MENS IN HET BEGIN

Welk grootse ding deed de Heer voor de kinderen van Israël (Exodus 20:2)? Hij leidde hen uit Egypte. De kinderen van Israël waren slaven in Egypte voor ongeveer 400 jaren (Genesis 15:13). God bevrijdde en verloste Zijn volk en leidde hen uit het land door een machtig wonder (zie Exodus 14). De kinderen van Israël zagen Gods macht en grootheid (Exodus 14:30-31). Op een heel bijzondere manier bewees God dat Hij zorg kon dragen voor Zijn volk door het wonder aan de Rode Zee!

In het vorige hoofdstuk 6 leerden we dat de kinderen van Israël verantwoordelijk waren God te vertrouwen en GODS BELOFTEN TE GELOVEN. In Exodus 3:8 en 17 vinden we een belofte die God aan Mozes gaf. God beloofde de kinderen van Israël uit Egypte te leiden. God beloofde de kinderen van Israël hen in het beloofde land (het land van de Kanaänieten) te brengen.

Dus, de kinderen van Israël zouden zich de volgende twee dingen moeten herinnerd hebben:

1. God beloofde hen in het beloofde land te brengen (Exodus 3:6,17).
2. God bewees dat Hij in staat was zorg te dragen voor Zijn volk (Exodus 14 – de doortocht van de Rode Zee; Gods machtige daad van verlossing).

Als we verder lezen in het boek Exodus dan leren we dat de kinderen van Israël erin **faalden** de God te vertrouwen die hen zo'n belofte gaf en zo'n grote macht heeft getoond.

Beschouw de volgende voorbeelden van Israëls ONGELOOF:

1) Exodus 15:22-26 (enkel 3 dagen na de Rode Zee oversteek)

PROBLEEM : BITTER WATER!

De kinderen van Israël vertrouwden de Heer niet voor de oplossing van dit probleem. Zij geloofden niet dat God voor hen zorg zou dragen. Zij dankten God niet omdat Hij voor hen zorgde maar murmureerden tegen de Heer.

2) Exodus 16:1-15 (Ongeveer 1 maand na de Rode Zee oversteek)

PROBLEEM : GEEN VOEDSEL!

De kinderen van Israël vertrouwden God niet maar murmureerden. Zij geloofden niet dat God hen in het beloofde land zou brengen (zie vers 3).

3) Exodus 17:1-7

PROBLEEM : GEEN WATER!

De kinderen van Israël geloofden niet dat God in staat was voor hen in water te voorzien. Zij geloofden niet God dat Hij hen in het beloofde land zou brengen en maakten zich zorgen dat zij in de wildernis zouden sterven (zie vers 3). Zij waren er niet van overtuigd dat God in hun midden was om hen tegemoet te komen in elke nood (vers 7).

Israël aan de berg Sinai

In de derde maand na de uittocht uit Egypte, arriveerden de kinderen van Israël aan de voet van de berg Sinai (Exodus 19:1-2). Dit was de plaats waar God de kinderen van Israël Zijn wetten en geboden zou geven. Nadat zij daar aankwamen gaf God een boodschap aan Zijn volk. God herinnerde hen aan iets. Wat zijn de eerste vier woorden in Exodus 19:4? “U hebt zelf gezien”.

De kinderen van Israël **hadden gezien** wat God deed aan de Egyptenaren (Exodus 14:30-31). De kinderen van Israël **hadden gezien** hoe God bitter water zoet maakte (Exodus 15:25). De kinderen van Israël **hadden gezien** hoe God in voedsel voorzag te midden van een wildernis (Exodus 16:11-15). Zij **hadden gezien** hoe God water voortbracht uit een rots (Exodus 17:6). Zij **hadden gezien** hoe GENADIG God voor hen **was geweest** niettegenstaande hun gemurmureer en hun ONGELOOF! Zij **hadden** Gods macht en grootheid keer op keer **gezien**.

In Exodus 19:5 lezen we dat God een overeenkomst, of verbond, zou maken met de kinderen van Israël. Dit wordt soms het MOZAÏSCHE VERBOND genoemd (genaamd naar Mozes die toen Israëls leider was).

Laten we de voorwaarden beschouwen van dit verbond. Volgens Exodus 19:5-6, beloofde God de kinderen van Israël te zegenen op een bijzondere manier INDIEN de kinderen van Israël hun deel van de overeenkomst zouden nakomen: “Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem **gehoorzaamt** en Mijn verbond **in acht neemt**, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij” (Exodus 19:5). Indien Israël zou gehoorzamen zou God hen zegenen.

Waren de kinderen van Israël gewillig om de voorwaarden van deze overeenkomst te accepteren? Zij wilden hun deel van de overeenkomst nakomen! (zie Exodus 19:8).

Het gevaar van zelfvertrouwen

In Exodus 19:8 zei **heel** het volk: “Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen!” Zij zeiden met andere woorden: “Wij zullen gehoorzamen alles wat God ons zegt te doen!” Zij zeiden later, toen Mozes hen Gods wetten gaf, hetzelfde (Exodus 24:3). In Exodus 24:7 zei het volk: “Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij **doen** en Hem **gehoorzamen**”.

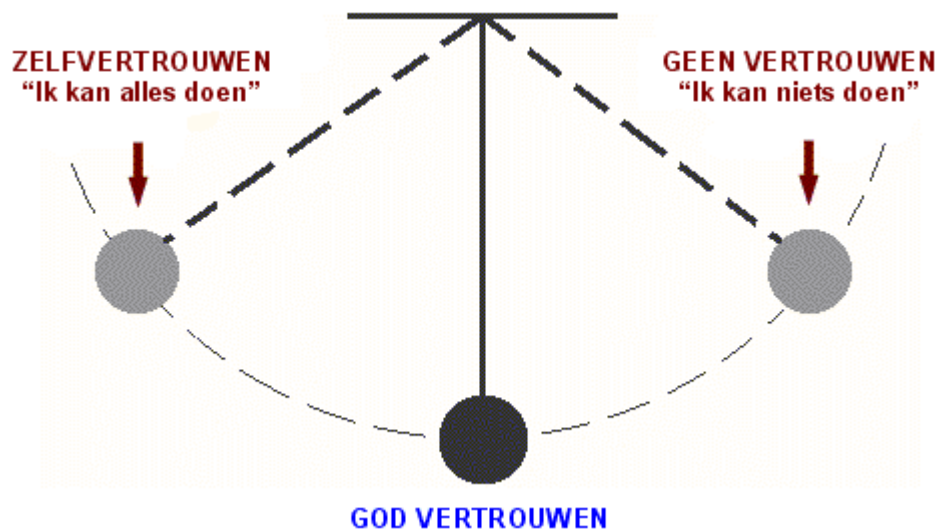
Deze mensen hadden teveel ZELFVERTROUWEN. Deze mensen faalden erin zich te realiseren dat zij **in zichzelf** niet de kracht hadden om de Heer de gehoorzamen. Beschouw Deuteronomium 5:27-29. De kinderen van Israël hadden een PROBLEEM VAN HET HART (vers 29). Het soort van hart dat zij hadden (vers 29) kwam niet overeen met de woorden die zij spraken (vers 28). Zij hadden allen een zondig en rebels hart. Hun hart neigde naar ONGEHOORZAAMHEID.

De kinderen van Israël hadden zich moeten realiseren hoe zondig hun harten in werkelijkheid waren. Voordat God ooit de kinderen van Israël de wet gaf, gaf Hij hen een toets om te zien hoe goed zij Zijn geboden zouden houden. In Exodus 16 gaf God Zijn volk enkele erg simpele regels of geboden met betrekking tot het verzamelen van manna. Eén regel wordt gevonden in Exodus 16:19: **“Niemand late daarvan [het manna] over tot de morgen”**. Zij gehoorzaamden deze regel niet (Exodus 16:20). Een andere regel was: **“Zes dagen zult gij het [manna] verzamelen; doch op de zevende dag is het sabbat”** (Exodus 16:22-26). Zij gehoorzaamden deze simpele regel niet (Exodus 16:27). Wat hadden ze moeten leren over hun hart (zie Exodus 16:28)? Zij weigerden Gods geboden en wetten in acht te nemen.

In Exodus 19:8 (en in Exodus 24:3, 7) hadden de kinderen van Israël anders moeten antwoorden. Zij hadden ongeveer het volgende moeten zeggen:

“Heer, wij kunnen Uw geboden niet houden. Onze harten zijn boos, rebels en zondig. In en van onszelf hebben wij niet de kracht om te gehoorzamen. Wij kunnen zelfs niet twee eenvoudige mannaregels houden. Tenzij U ons helpt en ons de bekwaamheid geeft, zullen we zeker falen. Heer, wij kunnen het niet, help ons!

Het is verkeerd om een GROOT ZELFVERTROUWEN te hebben en het is evenzo verkeerd GEEN VERTROUWEN te hebben. Denk aan de slinger van een klok die heen en weer gaat. We moeten twee extremen vermijden:

“Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus” (Filippenzen 4:13)

Hoeveel kan een gelovige doen zonder Christus’ hulp en kracht (Johannes 15:5)? “Zonder Mij kunt u **niets** doen”. De kinderen van Israël hadden moeten zeggen: “Zonder de Heer kunnen wij niets van dit alles doen wat Hij heeft bevolen. Wij kunnen het enkel wanneer God ons helpt en ons de kracht geeft en Hij bij ons een werk doet in onze harten”. Lees Markus 14:29-31 en 14:66-72. Hij had een GROOT ZELFVERTROUWEN in plaats van een GODSVERTROUWEN!

De wetten die God gaf

God gaf aan de kinderen van Israël een unieke reeks wetten. Zoiets had geen enkele natie op aarde ooit gekregen (zie Deuteronomium 4:5-8). God gaf Zijn volk 613 geboden in de wet van Mozes (volgens Joodse berekeningen). Deze geboden omvatten alle terreinen van leven en activiteit. De bekendste en belangrijkste van deze geboden worden de TIEN GEBODEN genoemd en worden gevonden in Exodus hoofdstuk 20 (en ook in Deuteronomium hoofdstuk 5). Als u nog andere geboden wilt lezen die God gaf, zie dan Exodus hoofdstukken 21-23.

We moeten ons herinneren dat het bij Sinaï niet de eerste keer was dat God geboden gaf aan mensen. God gaf aan Adam het gebod om niet te eten van die ene boom (Genesis 2:17). God gaf ook enige geboden aan Noach en zijn kinderen na de vloed (Genesis 9:1-7). God gaf ook bevelen aan Abraham (Genesis 17:9-12). De kinderen van Israël hadden bepaalde wetten en geboden zelfs vóór zij de Wet kregen bij de berg Sinaï (Exodus 15:26 en 16:28).

God had zelfs vóór Sinaï bepaalde wetten gegeven, maar aan de berg Sinaï gaf God een speciaal pakket wetten aan Zijn volk die God “MIJN VERBOND” noemde (Exodus 19:5). Dit pakket bevatte de Tien Geboden, maar ook vele andere wetten met regelingen voor op elk terrein van het leven.

We moeten goed onthouden dat de wet **enkel werd gegeven aan de natie Israël**, de natie die God uit Egypte haalde (zie Exodus 19:3; 20:2). Gods wet werd niet gegeven aan de Egyptenaren of de Kanaänieten of de Babyloniërs of aan enige andere natie. God maakte Zijn verbond met Mozes en met **Israël** (Exodus 34:27). Dit bijzondere pakket, met vele wetten en geboden, werd uitsluitend gegeven aan de erg bijzondere natie Israël. (Deuteronomium 4:8; zie ook Rom. 9:4).

2. DE VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE MENS

God had Zijn heilige wetten in Israëls handen gegeven. De kinderen van Israël hadden een grote verantwoordelijkheid: zij moesten Gods **stem** gehoorzamen en zij moesten Gods **verbond** in acht nemen (Exodus 19:5). Welke verantwoordelijkheid hadden de kinderen van Israël volgens Deuteronomium 6:1-2? **AL** Gods verordeningen en Zijn geboden in acht nemen.

Volgens de voorwaarden van het Mozaïsche Wetsverbond zouden de kinderen van Israël gezegend worden bij gehoorzaamheid en zouden zij vervloekt worden bij ongehoorzaamheid. Dit wordt het duidelijkst gezien in **Deuteronomium hoofdstuk 28**:

Waarom gaf God de kinderen van Israël al deze geboden (lees Deuteronomium 6:24)?

- a. ~~om hen te benadelen~~
- b. ~~om hen ongelukkig te maken~~
- c. ~~om hen te vervloeken~~
- d. om voor altijd ten goede te zijn voor hen

We moeten ook in gedachten houden dat de kinderen van Israël verantwoordelijk waren **ALLES VAN DE WET** te houden, niet slechts sommige wetten. Zij moesten **ALLE GEBODEN** houden. Zie “**AL**” in Deuteronomium 6:2. Men kan het woord “**AL**” ook vinden in Deuteronomium 28:1 en 15. Toen God de wet gaf aan de kinderen van Israël, zei het volk: “**ALLES** wat de **HEERE** gesproken heeft, zullen wij doen!” (Exodus 19:8 en zie 24:3,7). God wilde geen **GEDEELTELIJKE GEHOORZAAMHEID** (enkele wetten gehoorzamen en andere niet) maar Hij wilde **TOTALE GEHOORZAAMHEID** (aan alle wetten). God verwacht ook van gelovigen vandaag **TOTALE GEHOORZAAMHEID** (Mattheüs 28:19: “hun lerend **alles** wat Ik u geboden heb, in acht te nemen”).

Wat te doen in geval van falen

God wist dat geen mens (behalve Jezus Christus) de wet volmaakt kon houden. God wist dat zelfs de beste mensen zouden falen en zondigen. Daarom bevatte Gods wet vele geboden die de mensen vertelden wat te doen tegen zonde. Bijvoorbeeld, in oudtestamentische tijden (volgens de wet van Mozes) werd de mens gezegd dierlijke offers te brengen (zie Leviticus hoofdstukken 1-5). De kinderen van Israël waren verantwoordelijk Gods instructies zorgvuldig te volgen en het juiste soort van dieren voor het juiste soort van offer te brengen. God had belangrijke regels en voorschriften voor Zijn volk die zij moesten volgen wanneer zij gezondigd hadden.

Hetzelfde is waar voor gelovigen vandaag. Voor het geval dat we zouden zondigen heeft God ons precies verteld wat we moeten doen. Wanneer een gelovige zondigt, wat is dan zijn verantwoordelijkheid volgens 1 Johannes 1:9? Hij moet zijn zonden belijden. We moeten geen dierlijk offer naar het altaar brengen omdat Christus reeds stierf en Hij is het volmaakte slachtoffer. Maar we moeten God gehoorzamen door onze zonden te belijden. Als we onze zonden belijden, wat belooft God ons dan te doen (1 Johannes 1:9)? “Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven”.

3. HET FALEN VAN DE MENS

Hield de natie Israël Gods wet? De Israëlieten zeiden “Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen!” Deden zij dit of niet? In Jeremia 31:32 lezen we dat zij dit verbond VERNIETIGDEN!

De geschiedenis van Israël is één lange periode en verslag van flagrante en hardnekkige overtreding van de wet. Zij overtraden Gods wet nog voor Mozes afdaalde van de berg Sinaï. Dit droevige verslag vinden we in Exodus 32:1-6 (en vergelijk Exodus 20:3-5). Na deze grote zonde zei God: “Zij zijn **snell** afgeweken van de weg, die Ik hun geboden had” (Exodus 32:8).

Tijdens de periode van de Rechters volgden de kinderen van Israël niet Gods wet, maar “een ieder deed, wat recht was in **zijn** ogen” (Rechters 21:25). In de tijd van de Koningen dienden de Israëlieten meestal andere goden. Zij negeerden Gods wet: “Zij hadden de **stinkgoden** gediend, waarvan de HEERE tegen hen gezegd had: U mag dit **niet doen**” (2 Koningen 17:12). Israëls falen kan gezien worden wanneer we 2 Koningen 17:7-19 lezen (en zie in het bijzonder de verzen 15 en 19).

Later begingen de kinderen van Israël de grootste misdaad van allemaal. Zij kruisigden hun eigen Messias – de Heer Jezus Christus (Handelingen 2:22-23 en 1 Thessalonicenzen 2:15). Het droevigste is dat deze misdaad werd begaan door mensen die dachten dat zij Gods wet hielden! Zo leren we in Johannes 18:28 dat deze Joden niet verontreinigd wilden worden door Pilatus’ paleis binnen te gaan omdat Pilatus een Heiden was. Maar dit waren dezelfde Joden die alles deden wat zij konden om Christus gekruisigd te krijgen. We kunnen dit vergelijken met een bankrover die zorgvuldig zijn voeten veegt aan de deurmat en daarna binnenkomt, de bankbediende neerschiet en een miljoen buitmaakt! Jezus beschreef dit soort mensen in Mattheüs 23:23-24. Zij maken groot kabaal als een kleine mug in hun bord drijft, maar als er een kameel in zit slokken zij hem op! Het binnengaan in Pilatus’ paleis is als een kleine mug en het kruisigen van de Heer Jezus is als een kameel.

Dit wil niet zeggen dat elke Jood erin faalde de wet te houden. Er waren sommige Joden die in God geloofden en God gaf hen de hulp en de kracht die zij nodig hadden om Zijn wetten en geboden te houden. De ouders van Johannes de Doper hielden de wet op die manier (zie Lukas 1:5-6), alhoewel zij die niet volmaakt hielden. Maar het grootste deel van Israël faalde erin Gods wet te houden.

4. GODS OORDEEL

We hebben reeds gezien dat ONGEHOORZAAMHEID aan Gods wet moet gevolgd worden door Gods VLOEKEN (Deuteronomium 28:15). Dit is precies wat gebeurde met de natie Israël. De vele vloeken waarover we lezen in Deuteronomium 28:16-26 zijn precies aan deze natie gekomen. Drie grote oordelen over de natie Israël zijn deze:

1) DE ASSYRISCHE GEVANGENSCHAP: 722 v.C.

De 10 noordelijke stammen van Israël werden weggevoerd door het machtige Assyrische leger. Zie 2 Koningen 17:3-6.

De reden voor dit oordeel: 2 Koningen 17:7-18.

2) DE BABYLONISCHE GEVANGENSCHAP: 606 v.C. & de tempel verwoest in 586 v.C.

Het zuidelijke koninkrijk Juda werd weggevoerd door het machtige Babylonische leger.

Zie 2 Koningen 25:1-11.

De reden voor dit oordeel: 2 Kronieken 36:14-17.

3) DE VERWOESTING VAN JERUZALEM DOOR DE ROMEINEN: 70 n.C.

De stad Jeruzalem en de tempel werden verwoest door de Romeinen en de Joden werden verstrooid over de hele wereld.

Zie Mattheüs 23:38; 24:1-2.

De reden voor dit oordeel: Mattheüs 23:37; 27:23-25 en Johannes 1:11.

“Wij hebben geen koning dan de keizer!” – Johannes 19:15

Met de verwoesting van Jeruzalem in 70 n.C. kwam een eind aan de natie Israël

Gods bevelen aan ons

Gelovigen vandaag moeten niet langer de wet van Mozes houden. Ons wordt NIET gezegd het pakket geboden te gehoorzamen dat God gaf aan de natie Israël. Maar er zijn bepaalde geboden die God ons vraagt te gehoorzamen. Hoe kan een gelovige bewijzen dat hij werkelijk van Jezus houdt (Johannes 14:15, 21, 23)? Door Zijn geboden in acht te nemen.

Hoe kan een persoon werkelijk een VRIEND van Christus zijn (Johannes 15:14)? “U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied”. Als Jezus Christus werkelijk mijn Heer is, wat moet ik dan doen (Lukas 6:46)? Doen wat Hij zegt. Wij hebben een Heer die verwacht dat we Hem gehoorzamen!

Kan u bepaalde geboden vinden in Efeziërs hoofdstuk 4? Efeziërs hoofdstuk 5? 1 Thessalonicenzen hoofdstuk 5?

Welk is het belangrijkste gebod dat God ons vraagt te gehoorzamen (1 Johannes 3:23 – het eerste deel van dit vers, en vergelijk Handelingen 16:31)? “Dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon, Jezus Christus”.

Hebt u dit gebod gehoorzaamd?

Wij lijken erg op de kinderen van Israël. Onze harten zijn zondig en rebels. Wij zijn geneigd Gods Woord en Zijn geboden ongehoorzaam te zijn. Dit is ook waar voor gelovigen. Zonder Gods hulp en macht zouden we nooit een gehoorzaam leven kunnen leiden. Wie is het die IN ONS WERKT om ons gewillig en bekwaam te maken God te gehoorzamen en Zijn wil te doen (Filippenzen 2:13)? **God!** Los van Hem zouden we enkel falen, maar met Hem kunnen we slagen!

“Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus” (Filippenzen 4:13)!

“Word als **gehoorzame** kinderen niet gelijkvormig aan de begeerten die er vroeger in uw onwetendheid waren” (1 Petrus 1:14)!

Licht op de dispensaties: <http://www.verhoevenmarc.be/dispensaties.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm